

ning af visse Andragender til Finantsministeren. Hvad angaar de Forslag, der ere stillede udenfor Udvalgets Betænkning, da skal jeg med Hensyn til det, der er opført under Nr. 1, kun bemærke, at jeg ganske vist tror, at aldeles tilsvarende Fagberetninger som de, den ærede Ordfører omtalte, allerede have været forelagte Finantsministeriet, som efter den Undersøgelse, der i sin Tid har fundet Sted, ikke har fundet tilstrækkelig Grund til at give dems Mand Invalideunderstøttelse. Imidlertid kan det jo slet ikke være nogen Betænkning ved endnu i den Gang at prøve disse Ting, og jeg skal derfor heller ikke gjøre nogen Bemærkning ved det under Nr. 1 fremsatte Forslag. — Jeg har kun nogle Bemærkninger at gjøre ved Forslaget under Nr. 4, som idag er blevet udførlig begrundet af den ærede Medlem for Udsted. Amts 2den Valgkreds (Sagb). Forsaavidt det ærede Medlem er kommet tilbage til nogle Paastænde, som han forrige Gang havde fremsat, skal jeg derom udtale mig meget kort. Dersom Befolkningens naturlige Ret skulde varetages paa den Maade, som det ærede Medlem anbefalede, saa vilde jo Folgen deraf være, at man ikke mere kunde holde nogen Forpagtningssauktion over nogen Staten tilhørende Domæne. Det har imidlertid været aflagt Både af Finantsudvalget og af Utinget, at en Forpagtningssauktion i nærværende Tilfælde kunde afholdes, og jeg tror derfor at kunne forbigaa videre Debat om dette Spørgsmaal, som desuden ingen praktisk Betydning har, eftersom Sagen er udført. Hvad derimod angaar det, som det ærede Medlem berørte om den Forpligtelse mod Befolkningen, som skulde være tilstede, saa kan jeg kun udtale som min fuldeste Overbevisning, at Befolkningen vil staa sig fuldt saa vel ved det danske Selskab, der har overtaget Forpagtningen, som den kunde ved de forrige Forpagtere, den i Dvrigt ogsaa havde faaet deres Forpagtning ved Auktion. Det ærede Medlem har bebrejdet Ministeriet, at det ikke tidligere har underrettet Forpagterne om, at man ikke fandt de af dem foretagne Forbedringer tilfredsstillende, naagtet de aarlig have givet Indberetning i den Henseende. Dertil skal jeg tillade mig

at bemærke, at Forpagterne ved Kontrakten vare forpligtede til at indgive de aarlige Indberetninger, som de have givet, og disse aarlige Indberetninger skulde ingenlunde tjene til at oplyse om disse Forbedringer i Henshold til Kontraktens § 10, men derimod om afskillige andre Punkter, som de udenfor disse Forbedringer vare forpligtede til at udføre. Ministeriet har aldeles ikke haft nogen Anledning til at udtale sig om, hvorvidt man fandt, at disse Foretagender vare udførte paa en saadan Maade, at der deraf kunde resultere noget Krav i Henshold til Forpagtningsskontraktens § 10, nemlig af den ganske simple Grund, at Forpagterne slet ikke have spurgt derom. Det havde været den simpleste Ting af Verden, om Forpagterne havde forhørt sig om, hvorvidt Ministeriet ansaa det Slags Foretagender, som de havde udført, og som i Dvrigt ikke vare de, der vare nævnte netop i selve den omhandlede Paragraf, for at være af den Art, som var tilfjet, men dette have de ikke gjort, og det har altsaa aldeles ikke været nogen Anledning for Ministeriet til at udtale sig om dette Spørgsmaal. Havde det ligget Forpagterne paa Hjerte, havde de troet, at noget Saadant kunde være nyttigt, saa havde det været ganske simpelt at de havde spurgt sig for hos Ministeren, dette have de imidlertid ikke gjort, og dermed er denne Sag, som jeg tror, bortfalden. Jeg maa imidlertid gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at det vil være meget vanskeligt for det at komme til nogen Anskuelse om denne Sag, efter hvad der er fremsat af det ærede Medlem, thi han gaar ud fra en fuldstændig urigtig Forudsætning om den hele Sag, og han har manglet til dens Belysning visse Oplysninger, som ere aldeles uundværlige i Sagen. Det ærede Medlem er gaaet ud fra en urigtig Forudsætning, som om Ministeriet i denne Henseende skulde være gaaet hensynsløst frem lige overfor Forpagterne, men dette er saa overordentlig langt fra at være Tilfældet, at jeg tværtimod har gjort mig den yderste Plid for at behandle disse Mand paa en i enhver Henseende gentil Maade. Da Forpagtningen var til Ende, kom jo det Spørgsmaal frem, hvorvidt Forpagterne havde foretaget nogen Forbedring, som